

LA NEGOCIACIÓ DEL CONVENI COL·LECTIU: UN REpte, UNA OBLIGACIÓ, UNA NECESSITAT

Les universitats estan obligades a acceptar el repte d'afrontar les necessitats del seu personal laboral, sense amagar-se darrere de la Conselleria i sense recolzar-se en sindicats ben pagats.

Secretariat Nacional
Universitats STEPV

El curs 2025-2026, per al sector d'universitats, ha significat l'inici d'un nou període negociador amb les universitats públiques valencianes. En aquest cas, tenim per davant el repte de negociar un nou conveni col·lectiu que millore —i ha de ser substancialment— les condicions laborals de tot el personal laboral de les universitats públiques valencianes.

El sector es va organitzar ràpidament, formant un grup de treball obert a tota l'afiliació per a aconseguir una proposta ampla,

detallada i responsable que poder dur a la mesa de negociació. Vam aconseguir articular 50 punts reivindicatius, que comprenen tots els col·lectius que conformen el personal laboral.

Prèviament a l'inici de les negociacions, els sindicats presents en la mesa negociadora vam crear també un grup de treball a fi de promoure una proposta comuna. El resultat va ser tan decebedor que STEPV va decidir eixir-se'n i continuar en solitari, obligats per la postura continuista i confortable dels altres sindicats.

Així les coses, les negociacions es van encetar amb postures clarament allunyades entre els participants en la negociació: les universitats només volen fer un trasllat acrític dels canvis normatius a la redacció

del nou conveni; els altres sindicats, fan una tasca mínima per tal de quedar bé amb les universitats; la Conselleria testimonia els pocs avanços que van produint-se, però posant per damunt de tot l'ombra de les retallades en finançament per a aquest personal laboral. I STEPV predica en el desert, posant el dit en els punts més dolorosos de la negociació. Una postura complicada, per la soledat i la incomprensió. Però també per l'evidència que, en realitat, no hi ha cap intenció de fer un conveni que resolga els problemes que bona part del personal laboral arrossega des de fa dècades.

Pel calendari de negociació, pel ritme, per l'ambient, per la manca de propostes

serioses, pels arguments acomodaticis dels altres sindicats..., per tantes coses, STEPV està cada vegada més convençut que, de nou, ens tocarà lluitar en solitari. Però no defallim i seguim posant damunt la taula les propostes necessàries per a donar una solució als problemes del personal laboral. Perquè el nostre sindicat no deixa mai ningú arrere, i menys encara el personal més precari.

Les universitats estan obligades a acceptar el repte d'afrontar les necessitats del seu personal laboral, sense amagar-se darrere de la Conselleria i sense recolzar-se en sindicats ben pagats. L'excel·lència amb què sovint s'omplin la boca no es pot suportar en un personal precari, quasi sense drets laborals, que passa dècades en condicions de misèria i que, finalment, ha d'abandonar la seua carrera professional i buscar una vida millor en altres llocs.

Per tot açò, STEPV no parará fins que aquestes necessitats estiguen reflectides i totalment abordades en el nou conveni. I si això no es produeix, no el signarà.

ESCOLA SINDICAL DE FORMACIÓ MELCHOR BOTELLA

FORMACIÓ, CONSCIÈNCIA I LLUITA DOCENT

Xavier Nogués Sanchis
ESFMB

Quan una vaga educativa travessa el País Valencià, no s'atura només l'horari d'un centre, el malestar acumulat es converteix en veu col·lectiva i reivindicació compartida. Es posa fre a la resignació davant la sobrecàrrega, les ràtios, la burocràcia, les retallades, la pèrdua de poder adquisitiu i l'arraconament del valencià. I, al mateix temps, es posa en marxa una altra escola: la de les assemblees, les converses en els claustres, els cartells a la porta i la certesa que cap dret s'ha aconseguit mirant cap a un altre costat.

Des de l'ESFMB hem viscut aquest temps des d'un compromís clar, estar al costat del professorat. La formació és també una manera d'escoltar, d'acompanyar i donar resposta a les necessitats que emergeixen als centres educatius.

Davant la mobilització, l'ESFMB ha volgut contribuir-hi generant espais de reflexió, acompanyant les inquietuds del professorat i reforçant la idea que la formació és també una ferramenta per a sostindre la lluita. Perquè defensar l'escola pública exigeix presència al carrer, però també pensament compartit, organització i mitjans per a continuar avançant cap a una educació més digna, més justa i amb més recursos.

Per a nosaltres, aquest posicionament és inseparable de la formació sindical. Formar no és només oferir cursos, és crear espais per a pensar col·lectivament, compartir mitjans i reforçar la capacitat d'organització

del professorat. Parlem de treballar amb dignitat, d'atendre millor l'alumnat, de reduir la càrrega burocràtica, de disposar de plantilles suficients, de defensar la nostra llengua i de garantir una educació pública de qualitat.

El nostre pla formatiu així ho reflecteix. Parlem de competència digital docent, d'intel·ligència artificial a l'aula, de programacions didàctiques, de riscos psicosocials, de mediació, de prevenció, de valencià, d'igualtat, d'inclusió, de negociació col·lectiva i de salut laboral. No es tracta de formació aïllada. Són peces d'un mateix horitzó: un professorat més preparat, més protegit i més capaç d'intervindre en la realitat que viu.

Enmig d'una vaga, aquests continguts prenen encara més sentit. Formar-se en riscos psicosocials és posar nom al cansament acumulat i a les condicions que el provoquen. Formar-se en negociació és conèixer com es defensen i es conquisten millores. Formar-se en valencià és reivindicar una escola arrelada

Defensar l'escola pública exigeix presència al carrer, però també pensament compartit, organització i mitjans per a continuar avançant cap a una educació més digna, més justa i amb més recursos

Integrants de l'ESFMB en una de les manifestacions de la vaga

al país. Formar-se en inclusió és recordar que la lluita docent també és la de l'alumnat que més suport necessita.

L'ESFMB és escola perquè crea coneixement, però és sindical perquè sap que el coneixement ha de servir per a transformar. No hi ha bona formació si no escolta el que passa als centres. No hi ha aprenentatge

útil si no ajuda a posar paraules al malestar, compartir estratègies i convertir la queixa en proposta.

Com escrivia Vicent Andrés Estellés: "Assumiràs la veu d'un poble". Des de l'ESFMB, continuarem assumint aquesta veu des de la formació, el compromís i la defensa d'una escola pública valenciana, digna i transformadora.